

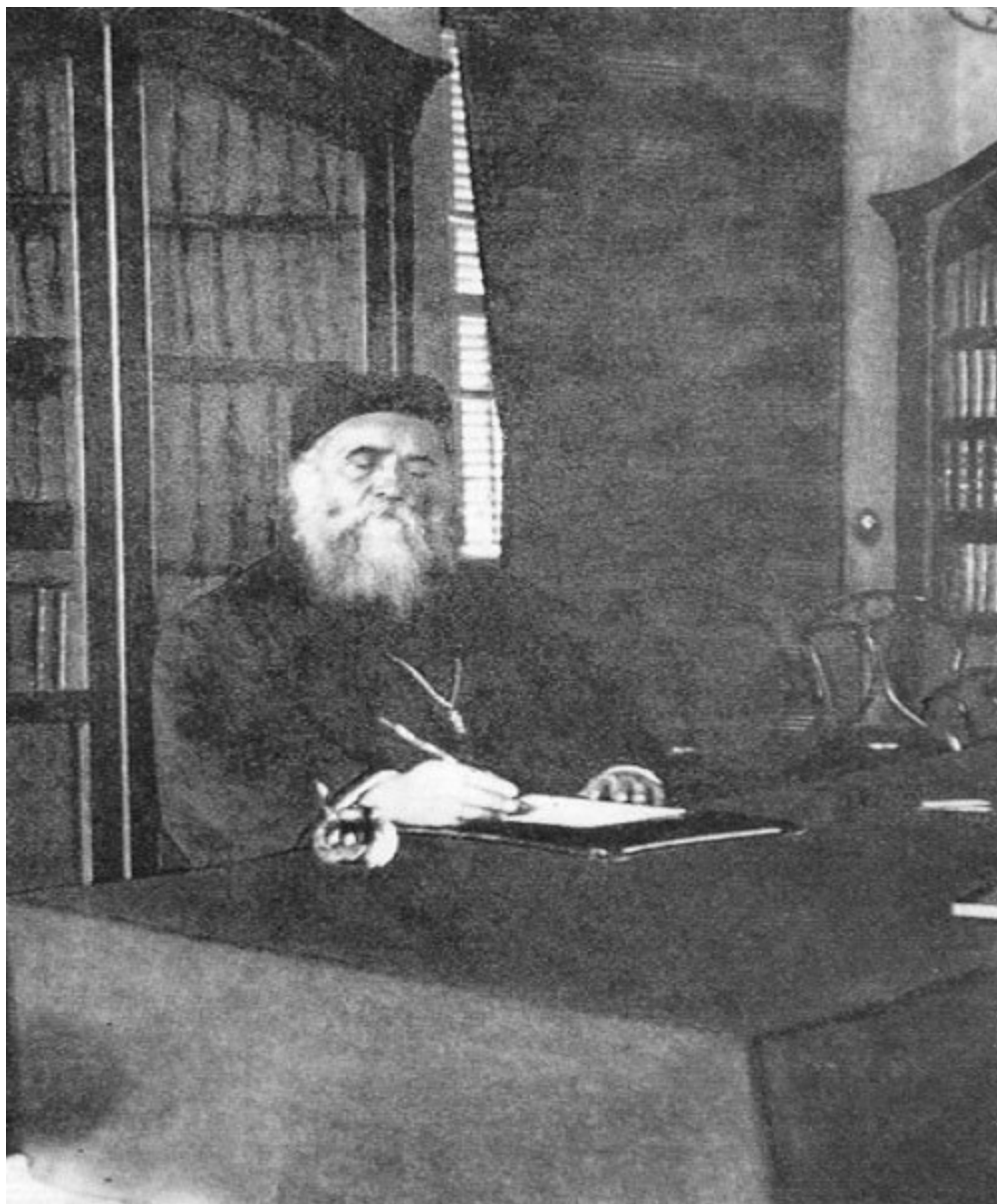
Ο Άγιος Νεκτάριος και η «Γυμναστική Άθλησις» (Ιωάννης Μ. Μιχαλακόπουλος)

/ [Πεμπτούσια](#)

«οσάκις το σώμα ευεκτεί και η ψυχή υγιαίνει»

Πιθανότατα, πολλοί από τους ανθρώπους των σπορ δεν γνωρίζουν ότι υπήρξε στο παρελθόν ένας σημαίνων εκπρόσωπος της Ορθοδόξου Πίστεως με βαθιά φίλαθλες πεποιθήσεις ενώ παράλληλα, στους κόλπους της Εκκλησίας λίγοι θα έχουν υπόψη τους ότι υφίσταται «επισήμως» άγιος Προστάτης της «Γυμναστικής Αθλήσεως και των Ολυμπιακών Αγώνων». Πρόκειται για τον άγιο Νεκτάριο και η όλη προσπάθεια ανάδειξης του θέματος ξεκίνησε στις αρχές της νέας χιλιετίας, λίγα χρόνια πριν από την «Ολυμπιάδα της Ελλάδας», ενώ η αντίστοιχη τελική ανακήρυξη έγινε το 2007 κατόπιν πρότασης που διατυπώθηκε από διδάσκοντες του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (βλ. εισήγηση κ. Διαμαντή Γεωργούλια, καθηγητή ΤΕΦΑΑ). Βέβαια, η ενδιαφέρουσα -και εν πολλοίς άγνωστη- ιστορία ξεκινάει πολύ παλιότερα...

Τρία χρόνια πριν από την Ολυμπιάδα του 1896, κατά τα εγκαίνια (21/08/1893) του Γυμναστικού Συλλόγου Κύμης, ο άγιος Νεκτάριος (τότε ιεροκήρυκας στην ευρύτερη περιοχή της Ευβοίας) εκφώνησε μια ομιλία «Περί Γυμναστικής», στην οποία ανέπτυξε τις θέσεις του για τη λελογισμένη «σωματική γυμνασία», που την θεωρούσε «αναπόσπαστο ακόλουθο και σύντροφο παντός ελευθέρου και ευηγμένου πολίτου».

Συγκεκριμένα, στο εν λόγω κείμενο αναδεικνύεται το αρχαιοελληνικό «μέτρον άριστον» (μεσότης) και η υψηλή έννοια της σωφροσύνης, ενώ αποκλείεται ο αυτοσκοπός της αθλήσεως αυτής καθ' αυτήν, καθότι, ακολουθώντας τον Σταγειρίτη φιλόσοφο Αριστοτέλη, «τά τε υπερβάλλοντα γυμνάσια και τα ελλείποντα φθείρει την ψυχήν, σώζεται δε η σωφροσύνη υπό της μεσότητος». Ταυτόχρονα, γίνεται ιδιαίτερη μνεία στην αλληλεπίδραση η οποία υφίσταται ανάμεσα στο σώμα και στην ψυχή, συναποτελούντα / τα οποία συναποτελούν το

«εν και το αυτό» Πρόσωπο του ανθρώπου ως υλοπνευματικού όντος.

Αναλυτικότερα, ο άγιος Νεκτάριος υπογραμμίζει και τα ευρύτερα οφέλη της «συναθλήσεως» η οποία κατορθώνει «να συσφίξει τους δεσμούς της φιλίας, να αδελφοποιήσει την νεολαίαν, να διασκεδάση τας ταπεινάς αντιπαθείας και αντιζηλίας, αναπτύξη την ευγενή άμιλλαν, αυξήση την φιλοτιμίαν, απομακρύνη την αργίαν - την γενέτειραν της ακηδίας της χαινότητος, της αμελείας και πάσης κακίας...». Παράλληλα, τονίζεται και η υπερτοπικότητα του όλου εγχειρήματος της σύστασης παρόμοιων Γυμναστικών Συλλόγων, καθότι με αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται άνδρες καλοί καγαθοί «ωφέλιμοι τή τε πόλει και τη κοινωνία και τη πατρίδι... ωφελιμότατοι πρὸς τε το ἔθνος και την ανθρωπότητα εν γένει...». Σε αυτό το σημείο, ο λόγος του Νεκταρίου γίνεται έντονα πολυφασματικός (και επαναστατικός - ανατρεπτικός για την εποχή του), «εκπέμποντας» σε όλες τις (τότε γνωστές) «συχνότητες» από το ενοριακό μέχρι το οικουμενικό επίπεδο...

Δυστυχώς, οι απόψεις του αγίου Νεκταρίου παραμένουν πάντα επίκαιρες και ακανθώδεις - τσουχτερές (πλέον), καθότι το Olympic Games Spirit των πολυεθνικών συμφερόντων έχει παρεκκλίνει (ανεπιστρεπτί) από το «αρχαίο πνεύμα αθάνατο» του Κωστή Παλαμά...

Τέλος, είναι γεγονός (;), πως αν σήμερα διάβαζαν τις απόψεις του Νεκταρίου παράγοντες και εκπρόσωποι (θεσμικοί ή μη) από το χώρο του ελληνικού αθλητισμού (ειδικά του πολύπαθου ποδοσφαίρου!), θα χλόμιαζαν (;) από τη ντροπή τους και το βάρος των συσσωρευμένων ευθυνών...

Εμείς, στη μικροκλίμακα που μας αναλογεί, ας συνεχίζουμε κάθε στιγμή «τον αγώνα τον καλόν», ακολουθώντας «Σηλυβρίας τον γόνον», «τον αρετής φίλον γνήσιον, Νεκτάριον», σε μια προσπάθεια να γεμίσουμε την κοινωνία και την καθημερινότητα με «ελευθέρους και ευ ηγμένους» πολίτες...

Πηγή: Περιοδικό «Οι Τρεις Ιεράρχαι», Οκτ. - Νοέμ. - Δεκ. 2017